

THE LAWYER

Shawn Conway (64, Conway Advocaten & Attorneys-at-law) woont alweer 33 jaar in Nederland en is als advocaat toegelaten tot balies in de Verenigde Staten en Nederland. Hij is tevens internationaal arbiter en mediator. Zijn dubbele toelating zorgt voor efficiëntere communicatie met mede-arbiters.

Ik droomde als jonge advocaat om in het buitenland te wonen en te werken. In het laatste jaar van de middelbare school in Illinois deed ik mee aan een uitwisselingsprogramma met Honduras. Later, tijdens mijn studie, studeerde ik in Frankrijk. Beide ervaringen zorgden ervoor dat mijn horizon zich verbreedde. Nadat ik enkele jaren als advocaat in Washington had gewerkt, kreeg ik een baan aangeboden in Nederland. Ik greep die kans met beide handen aan. Ik deed in die tijd – we spreken over de jaren tachtig – met name internationale arbitragezaken en dat ging allemaal in het Engels, en vaak naar buitenlands recht. Kennis van het Nederlandse recht had ik dus eigenlijk niet nodig. Wel kreeg ik regelmatig vragen als “Hoe kun je de raad van commissarissen vergelijken met een Amerikaanse *board of directors*?” In het Amerikaanse en Nederlandse recht worden op het eerste gezicht vergelijkbare termen gehanteerd, maar er wordt iets anders mee bedoeld. In dat kader – maar ook als nieuw staatsburger – leek het me handig om tevens Nederlands recht

te doen. Ik was niet van plan om lid te worden van de Nederlandse balie. Het studeren hier viel me eerlijk gezegd mee. In Amerika was ik heel ambitieus en wilde ik altijd negens en tienen halen, bij de top 2% zitten van mijn jaar. Om dat te bereiken, zat ik regelmatig tot sluitingstijd in de bibliotheek. Nu er geen druk was – en minder tijd – vond ik een 6 of een 7 ook prima. Toen bekend werd dat ik stiekem in mijn vrije tijd meester in de rechten was geworden, zei de managing partner van kantoor, tevens landelijk deken in die tijd, echter tegen me: “Je móét echt toegelaten worden!” Zo ben ik begonnen aan de spoedberoepsopleiding: een net ingevoerde verkorte opleiding die toegankelijk was voor (bedrijfs)juristen met veel ervaring. In 1998 ben ik geslaagd. Of er verschil is tussen de Nederlandse en Amerikaanse balie? Niet echt. In beide stelsels worden onder andere de gedragsregels gehanteerd, wordt gezorgd voor disciplinaire procedures en wordt de permanente opleiding gereguleerd. Het enige grote verschil is dat er in de VS geen lande-

lijke balie is. Een toelating is beperkt tot een afzonderlijke staat. Men kwalificeert zich daarmee tevens om op te treden voor de federale rechtbanken, hoven en *Supreme Court*. Wat me tijdens mijn studie Nederlands recht opviel, is dat het accent hier veel meer ligt op de theorie dan in de VS. In Nederland leer je niet hoe je moet optreden in de rechtszaal, terwijl dat in Amerika een wezenlijk onderdeel is van iedere rechtenstudie. Doordat ik het Nederlandse recht onder de knie heb, kan ik nu echter wel makkelijker verschillende invalshoeken voor argumenten bedenken. Ik houd mij nog altijd met name bezig met internationale arbitrage en werk vaak samen met mede-arbiters uit zowel *common* als *civil law* stelsels. In zulke situaties fungeer ik regelmatig als een “brug” tussen mijn collega-arbiters. Dat ik thuis ben in beide rechtstradities wordt door arbitrage-instituten en partijen die mij als arbiter benoemen als een onderscheidende *asset* gezien. Althans, dat vermoed ik. En daar ben ik uiteraard heel blij mee! ▶